

SVEN MELANDER UNDVIKER ATT GRUBBLA

"Jag har hela tiden känt att detta kommer att gå bra"

Efter att Sven Melander upptäckte en knöl i ena testikeln gick det snabbt. En vecka senare opererades han och kort därefter fick han veta att han drabbats av ett högaggressivt Non-Hodgkins lymfom. Men särskilt rädd blev han inte, utan räknade med att han skulle bli frisk.

I december 2017 upptäckte journalisten och skådespelaren Sven Melander en knöl i ena testikeln och förstod genast att det kunde röra sig om en tumör. Han bodde då i Blekinge och hade turen att få komma till en urolog redan samma dag. Denne konstaterade att han inte kunde se något och gav lugnande besked gällande eventuell farhåga om testikelcancer: den sjukdomen drabbar främst yngre män.

Urologen valde ändå att skicka Sven vidare till Karlshamns lasarett, där man gjorde ett ultraljud. – Då hittade man tumören och läkaren berättade att den troligen var malign. Åtta dagar senare opererades testikeln bort, säger Sven, som efter att tumören skickats på analys till Karolinska sjukhuset i Stockholm, fick veta att han drabbats av ett högaggressivt lymfom. – Det var naturligtvis ett obehagligt besked, men jag blev inte särskilt orolig. Det var mera en känsla av förvåning...jaha, så jag har alltså cancer. Jag är medveten om att risken att drabbas ökar med åldern och jag var 70 och inne på livets slutspurt, säger Sven med ett leende.

Att grubbla är inte hans melodi. Men läkarens positiva inställning bidrog också till att Sven höll modet uppe. – Han sa att sjuttio procent blir friska och att det finns fler metoder att ta till om cellgifterna inte har effekt. Jag räknade helt enkelt med att bli frisk. Det är kontraproduktivt att gå runt och tänka att jag kommer att dö av detta, när sannolikheten är mycket högre att jag

kommer att bli frisk. Fördelen med sjukdomen är att man inte har något val. Det är bara att följa med och ta sig igenom.

Sven har en pragmatisk inställning till döden – det är inget han går och funderar på till vardags. I stället lägger han fokus och energi på livet här och nu. Döden kommer när den kommer och ingen är undantagen. – Men visst vill jag vara med så länge som möjligt. Jag hoppas, när den dagen kommer, att jag känner mig färdig och nöjd med det jag åstadkommit i livet. George Bernard Shaw sammanfattade det på ett bra sätt; när jag dör vill jag vara förbrukad till fullo och hoppas att jag gjort mina medmänniskor glada!

Och det kan man ju säga att Sven har gjort med råge. Med oförglömliga roller som Berra i "Sällskapsresan" och som programledare för bland annat "Nöjesmassakern" på 80-talet är han en del av svensk tv-historia. Han har också varit konferencier och medverkat i en rad revyer. 2019 mottog han Kristallens hederspris för att i nästan 50 år ha skänkt glädje, värme och klokskap i film och tv-program.

Han är inte främmande för att fortsätta att jobba om tillfälle ges – nyligen sågs han i "Masked singer". Men inte till vilket pris som helst. Numera unnar han sig, med

Artikeln fortsätter på nästa uppslag →

SNABBA FAKTA

NAMN: Sven Melander
ÅLDER: 73 år
FAMILJ: sambon Alice, 3 vuxna barn från ett tidigare äktenskap.
BOR: i Blekinge och Stockholm
GÖR: journalist, skådespelare, programledare.

"För egen del blev jag inte sjuk av tumören, då den upptäcktes tidigt, utan av behandlingarna."

Foto: Karin Törnblom/TT

Foto: W. Jåma Naina Helen/Aftonbladet/TT

Foto: Karin Törnblom/TT

Sven Melander deltog i "Masked singer" i våras.

"Det är kontraproduktivt att gå runt och tänka att jag kommer att dö av detta, när sannolikheten är mycket högre att jag kommer att bli frisk."

ålderns rätt, att ta det lugnt.

– Jag kan absolut tänka mig att tacka ja till roliga jobberbjudanden om de dyker upp. Men jag slår inte knut på mig själv för ett jobb. Att ställa sig på scen igen känns för bökigt med alla förberedelser. Jag är ju pensionär och klarar mig bra ekonomiskt, säger han.

Under våren 2018 påbörjades behandlingarna mot sjukdomen. Var fjortonde dag fick han cellgifter. Sven beskriver det som en måndets berg-och-dalbana. De första vändorna mådde han okej, men ju längre in i behandlingen han kom desto sämre mådde han. Och de sista gångerna var riktigt tuffa.

– Det är en lömsk sjukdom och den kräver tunga behandlingar som slår ut immunförsvaret. För egen del blev jag inte sjuk av tumören, då den upptäcktes tidigt, utan av behandlingarna. Det var en jobbig tid och jag höll mig isolerad, åkte inte kommunalt och undvek att träffa folk. Ungefär som vi gör nu under Corona, konstaterar Sven på sitt osentimentala vis.

Cellgifterna - och senare strålningen - hade önskad effekt och i dag är han friskförklarad. Han tycks ha tagit sig igenom sjukdomen relativt omärkt och har inställningen att livet går vidare. Pandemin har förvisso inneburit ett bakslag så till vida att han, som 70-plus-sare, har tvingats undvika umgänge och stora folk-samlingar. Oron för smitta har funnits där. Men genom att tillbringa merparten av sin tid i huset i Blekinge har isoleringen inte känts så betungande.

Tveklöst är det så att cancersjukdomen har gett Sven nya insikter. En sådan är att hotet om att dö i cancer oftast inte stämmer, trots att fler blir sjuka i takt med att vi lever allt längre.

– Folk tänker automatiskt att cancer är lika med en dödsdom och börjar planera sin begravning. Visst finns det några riktigt allvarliga cancerformer med hög dödlighet. Men i dag blir de flesta friska eller kan hålla sjukdomen i schack. Det är viktigt att berätta och lyfta fram, även om jag förstår att dödshotet ger mer pengar till forskning. Som ju också är jätteviktigt... ja, det är dubbelt det där, funderar han.

Har han fått sina vaccinsprutor mot covid-19 och börjar så smått se fram emot möjligheten att börja resa igen. Det är något han längtat efter under isoleringen.

– Jag har inte varit i New York på fem, sex år, så dit vill jag gärna resa igen. Nu när Trump är borta och Corona förhoppningsvis ebbar ut börjar jag bli sugen på att återvända. Jag älskar New York! Att ta tåget eller bilen ner till kontinenten känns också lockande.

Sven pausar ett ögonblick innan han tillägger:

– Fast Stockholms skärgård är också helt fantastisk. Så det blir kanske att stanna hemma i Sverige i sommar!

Text: Maria Zaitzewsky Rundgren

Foto: Karin Törnblom/TT samt W. Jåma Naina Helen/Aftonbladet/TT